

De faa ikke Lov til at gaa i de store Byer. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har Ret i, at det væsentlig er Folk, som ere indvandrede fra Provinsen, og dem beholder man ikke i saadanne Byer som Malmø og Helsingborg, men sender dem tilbage igen, naar de have udstaaet Straffearbejde i længere Tid. Jeg tror ogsaa, at med Hensyn til Bøllestraffen i al Almindelighed vil dette at holde dem i længere Tid fangne nok virke bedre end ligefrem legemlig Straf. Jeg vil til Slutning anbefale, at Loven kommer i Udvalg og bliver Genstand for en grundig Undersøgelse, thi der er virkelig Trang til at sikre Samfundet mod baade Bondefangere og Bøller og andre af den Slags Forbrydere, som ere Raahed helt igennem.

P. Bjørre: Jeg paaskønner, at den højtærede Justitsminister har fundet Grund til at lovgive paa dette Omraade, idet fredelige Borgere, ogsaa Borgerinder, maa have Lov til at gaa her i Samfundet uden at udsætte sig for at blive voldeligt overfaldne, som det nu er hændt flere Gange. Der er ikke nogen Rimelighed deri, thi Samfundet bør værge fredelige Borgere. Derimod er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt den højtærede Justitsminister har valgt det rette Straffemiddel til at bekæmpe dette Uvæsen. Jeg mener, at Vold bør straffes haardere end Tyveri og Bedrageri, og at saadanne Tilfælde bør vække meget mere Opsigt, end de gøre nu. Men naar man nu ligesom tyr til korporlig Straf og tror, at det er det eneste lyksaliggørende Middel, tror jeg, man tager ganske fejl. Jeg vilde gerne spørge baade den højtærede Justitsminister og alle de ærede Medlemmer af dette Ting: Har man nogetsteds fra erfaret, at Mennesker ere blevne bedre ved at faa Prygl. (Afbrydelse: Ja.) Der er et æret Medlem, som siger ja, jeg vilde ønske, han vilde tage Ordet senere for at oplyse, naar det er sket. Jeg har dog haft nogen Lejlighed til at færdes i Kredse, hvor ikke altid de bedste Mennesker vare til Huse. Jeg har været Forvalter i 10 Aar paa nogle af de større Gaarde, og jeg mindes en Gaard, hvor Karlene vare saa slemme, at jeg lige saa godt kunde have haft alle Lersøbøllerne omkring mig. De pryglede hinanden indbyrdes og prøvede ogsaa at prygle mig, og jeg pryglede igen, men jeg saa aldrig, at disse Folk havde Respekt for Klø. De kunde maaske nok lære at faa Respekt for mig; de vilde ganske vist gerne prygle

mig, men det skulde de da være flere om. Men de havde ikke nogen Respekt for Prygl i og for sig. Jeg saa dem slaas indbyrdes eller med Omegnens Herregaardskarle, saa de kom hjem med iturevne Arme og Ben og mørbankede, men den næste Søndag gik de paa igen med krum Hals paa samme Maade. Prygl har efter min Mening ikke Spor af Virkning. De virkelig forhærdede regne ikke Prygl, og her tages jo Sigte paa de forhærdede. Over for de finere Naturer, som endnu ikke ere Forbrydere, er det aldeles forkert at anvende Prygl; saa nedbryder man deres sidste Rest af Agtelse for sig selv. Princippet synes mig derfor forkasteligt, fordi det ikke er afskrækkende nok for dem, Straffen skulde være afskrækkende for, for de virkelige Bøller og forhærdede Naturer, og det ødelægger de andre, som endnu kunde reddes, hvis de ikke fik tildelt korporlig Straf; derved svækker og ødelægger man dem. Det samme gælder for Skolebørns og Soldaters Vedkommende.

Derfor tror jeg, at man tager fejl i, at Prygl er noget for disse Folk, nej, de rigtige Bøller ville sikkert være ganske anderledes kede af at komme til at sidde 4—5 Maaneder ved strengt Arbejde og ikke faa noget at spise, før de have udført deres Arbejde. Lad os blot tage dem bort fra de daarlige Steder, hvor de holde sig til Huse, enten det nu er her i København eller andetsteds, og lad dem være alene, til de komme paa andre Tanker. Jeg har aldrig været bange for Bøller og er det heller ikke nu. Det er maaske, som det ærede Medlem for Lyngby (Piper) siger, fordi man ikke ser ud til saa let at blive slaet i Grøften, men det vil jeg dog sige, at jeg vilde nødigt risikere at møde en Bølle, der lige havde faaet de 16 Slag, som han kan faa lige straks uden at have Lov til at appellere, eller de 27 Slag, som han ved Dom kan blive idømt, thi naar han slipper fri, vil han med den Bitterhed og den Harme, han har samlet, sige: Nu har jeg faaet mine Prygl, nu giver jeg dem videre. Jeg tror, en saadan Bølle vil være farligere at møde end den, der ikke har faaet Straf. Jeg tror derfor, at vi ikke gerne skulle ind paa det Princip igen, thi det vil svække Opdragelsen baade i Skolen og alle Vegne, hvor vi ellers søge at opdrage. Jeg vil dog haabe, at det gode, som er i Lovforslaget, baade hvad angaar Nødværgeretten og det, at man lægger Fingeren paa, at al Slags Overfald skal straffes strengere, maa blive taget under Overvejelse, og jeg haaber da,